

“En els moments difícils no és bo utilitzar Déu i el seu poble per a defensar-se”

Dm, 4/02/2014 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Homilia del Papa Francesc a la casa de Santa Marta. *Dilluns 3 de febrer de 2014*

El rei David fugí perquè el seu fill l'ha traït. El Papa Francesc ha centrat la seva homilia en la primera lectura, presa del Segon Llibre de Samuel, que narra aquesta “gran traïció” i les seves conseqüències. David està trist perquè “fins i tot el poble” feia costat al fill contra el rei. Se sent “com si aquest fill fos mort”. Però, quina és llavors la reacció de David davant d'aquesta “traïció del seu fill”? El Papa assenyalava tres actituds. En primer lloc, David “un home de govern” pren la realitat tal com és i sap que aquesta guerra serà molt “dura” i que hi haurà molts morts. Per tant pren la decisió de “no fer que el seu poble mori”. Ell, remarca el Papa, “podia lluitar a Jerusalem contra les tropes del seu fill”, però escull que Jerusalem no sigui destruïda:

“David, aquesta és la primera actitud, per defensar-se no fa servir ni a Déu ni el seu poble, i això significa l'amor del rei a Déu i al seu poble. Un rei pecador -tots coneixem la història- però un rei amb aquest amor tan gran: estava tan unit al seu Déu i al seu poble, i no utilitza per defensar-se ni Déu ni el seu poble. En els moments difícils de la vida, succeeix que, potser enmig de la desesperació, hom mira de defensar-se com es pot i de fer servir Déu i la gent. Ell no, la primera actitud és aquesta: no utilitzar Déu ni el seu poble”.

Per tant David decideix fugir. La seva segona actitud és de “penediment”. Puja la muntanya “plorant”, caminant “amb el cap cobert i els peus descalços”. I tota la gent que “era amb ell tenia el cap cobert i els peus descalços”. Era realment un “camí de penitència”. “Potser -ha estat la reflexió del Papa- en el seu cor havia pensat en tantes coses dolentes, en tants pecats que havia comès”, pensava que no era “innocent”. Pensava també que no era just que el fill el traís, però reconeix que no és un sant i “escull la penitència”.

Aquesta pujada a la muntanya ens fa pensar en aquella altra pujada de Jesús, adolorit, amb els peus descalços, pujant amb la seva creu a la muntanya. Aquesta actitud penitencial. David accepta estar de dol i plora. Nosaltres, quan ens passa el mateix en les nostres vides, sempre mirem -això és un instint que tenim- de justificar-nos. David no es justifica, és realista, mira de salvar l'arca de Déu, el seu poble i fa penitència en aquell camí. És un gran, un gran pecador i un gran sant. Com poden anar juntes aquestes dues coses...només Déu ho sap!

I en el camí, afegeix el Papa, apareix un altre personatge: Semeí llançant pedres contra David i contra tots els seus servents. És un enemic que va maleïnt David. Un dels amics del rei diu que per això han de matar aquest “desgraciat”, aquest “gos mort”. Però David l'atura: “en lloc de triar la venjança contra tants insults, decideix confiar en Déu”. De fet diu que cal deixar que Semeí el maleeixi, perquè “això li ho ha ordenat el Senyor”. I hi afegeix: “Ell sempre sap el que succeeix, el Senyor ho permet”. “Potser -pensa encara David- el Senyor mirarà encara la meua aflicció i em tornarà en bé totes aquestes malediccions d'avui”. Per tant, la tercera

actitud de David és la confiança en el Senyor. El comportament de David, ha dit el Papa, també ens pot ajudar a nosaltres, perquè tots passem en la vida moments de foscor i de prova. Heus ací, doncs, les tres actituds de David: no utilitzar Déu, ni el seu poble, acceptar la penitència i plorar pels nostres errors, i finalment no voler fer la justícia pel nostre compte, sinó confiar en Déu”.

“És agradable d’escoltar això i veure aquestes tres actituds: un home que estima Déu i el seu poble, que no se n’aprofita, un home que es reconeix pecador i fa penitència, un home que està segur del seu Déu i confia en Ell. David és sant i nosaltres el venerem com a sant. Demanem-li que ens ensenyi aquestes actituds en els moments difícils de la vida”.

Traducció: Josep M. Torrents –Catalunya Religió